

POP, IOAN

n. 1 februarie 1880, Bucerdea Vinoasă, com. Ighiu, jud. Alba
d. 1953, Sighetu Marmăției, jud. Maramureș

Ioan Pop urmează în perioada 1892-1897 Liceul reformat calvin maghiar „Bethlen Gabor” din Aiud, iar apoi se înscrie la Facultatea de Drept a Universității din Cluj, absolvind în 1901. Peste alți patru ani va obține titlul de doctor în filosofie.

Ca orice absolvent de drept, pentru a putea practica avocatura, urmează stagiatura în cabinetul avocatului dr. Camil Velican. Examenul de *censură* îl susține la Tabla Regească din Tg.

Mureș în 1909.

Ca un bun român, Ioan Pop se implică total în viața societății românești din comitatul Alba, fiind foarte activ atât ca avocat, cât și ca promotor al activităților culturale sub egida despărțământului local al Astei, ca susținător al asociaționismului economic, deopotrivă susținător al bisericii. A fost unul dintre cei mai activi reprezentanți mireni din zonă.

În plan politic a fost adeptul activismului, apropiindu-se foarte mult de Aurel Vlad și Iuliu Maniu. Devine unul dintre liderii Partidului Național, reușind să mobilizeze alegătorii români din cercurile electorale Ighiu, unde a candidat Vaida și Vinț, unde a candidat Maniu, la alegerile din 1905 și 1906.

Cu ocazia evenimentelor din toamna anului 1918, Ioan Pop se implică în activitățile de organizare din comitatul Alba Inferioară, fiind proaspăt revenit de pe front. În calitate de membru al Consiliului Național Român din comitat, este ales președintele cercului electoral Ighiu. El primește mandat de a reprezenta acest cerc la „adunarea națională constituantă a poporului român din Ardeal și Ungaria”.

Ca urmare a rolului jucat în mișcarea națională, a autorității de care se bucura în zonă, avocatul Ioan Pop va fi numit de către Consiliul Dirigent primul prefect român al județului la 11 ianuarie 1919.

După realizarea României Mari, Ioan Pop devine președintele organizației județene Alba a Partidului Național Român.

În timpul guvernării Partidului Național Țărănesc este numit inspector general administrativ. Din această poziție primește președinția comitetului de organizare a Serbărilor Unirii din anul 1929. O importantă realizare a sa în această calitate a fost mutarea reședinței administrative a județului de la Aiud la Alba Iulia.

La 9 mai 1930 demisionează din calitatea de inspector general administrativ, urmând să fie numit, o lună mai târziu, prin Decret Regal, subsecretar de stat la Ministerul de Interne atât în guvernul prezidat de Iuliu Maniu cât și în cel condus de Al. Vaida-Voevod.

În anul 1935, când Al. Vaida părăsește PNTJ și își construiește propria formațiune politică, Ioan Pop face eforturi foarte mari de a-l convinge pe Aurel Vlad să nu părăsească partidul, intermediind o ultimă întrevvedere între acesta și Maniu.

În 15 decembrie 1938 semnează, alături de Iuliu Maniu și alți 48 de fruntași ai PNTJ *Memorandumul românilor din Transilvania*, prin care se cerea o schimbare radicală de regim și respectarea principiilor democratice conform hotărârilor de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918.

Familia avocatului trece prin momente tragice când își pierde prematur fiul. În amintirea acestuia, Ioan Pop înființează *Fundațiunea Dr. Ioan Pop*, dotând-o cu un capital inițial de 200.000 lei, care avea ca scop ajutorarea copiilor de școală săraci.

Pentru activitatea sa, atât cea dinaintea de 1918, cât și cea din România Mare este distins cu o serie de decorații: *Coroana României* în grad de Mare Ofițer (17 mai 1929), *Ordinul Ferdinand I* în grad de Comandor (3 aprilie 1931), *Ordinul Steaua României* în grad de Comandor (20 mai 1933), *Vulturul României* în grad de Mare Ofițer (11 noiembrie 1933), medalia *Centenarul Carol I* (20 septembrie 1940).

Dr. Ioan Pop este arestat în noaptea „demnitarilor” și închis la Sighet, alături de Maniu, Vlad ș.a., unde își va găsi sfârșitul în anul 1953.